Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Clementia, & Mansuetudo, n. 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

gius quàm par eſt ab inſtituto digrediemur, aliquas tamen attingere ſatis ſit in præſentia: & quod pectat ad Abſtinentiam, Ieiunium, Sobrietatem, Modeſtiam, & reliquas huiuſmodi Deiparæ virtutes, ſanè locupletiſſimi earum teſtes eſſe poſſunt Ignatius, Ambroſius, Damaſcenus, aliique Patres, quorum verba initio huius capitis attulimus. nec tamen ſilentio præterire poſſum Albertum Magnum Virginis ſanctiſſimæ ſtudioſiſſimum, qui non minus verè, quàm acutè id, quod dicimus optima ratione oſtendit, quam ſanctus Antoninus affert 4. par. tit. 15. cap. 17. § 4. vbi probare nititur Deiparam mediocritate humilis veſtimenti omnes alios ſuperaſſe. quam rationem cum ad multa, quæ de Deipara prædicantur, referri poſſit, hic aſcribendum duxi: *Cùm enim in nonnullis virtutibus habita ratione perſonæ, & aliarum circumſtantiarum, quædam mediocritas interdum ſit tenenda circa particularia* (inquit Albertus apud ſanctum Antoninum loco citato) *Ars ſecundum Philoſophum medium determinare neſcit, ſingularia enim infinita ſunt, nec eſt eorum diſciplina: ſed in huiuſmodi Gratia potentior eſt arte, dicimus ergo quòd in hoc beata Maria alios exceſſit in cultu veſtium, quod ſuper artem per unctionem Spiritus ſancti ſciuit mediocritatem ſuper omnes in huiuſmodi obſeruare.* ſic ille. Pari etiam ratione Virgo beatiſſima præ cæteris Sanctis per eandem ſancti Spiritus vnctionem in reliquis virtutum actibus debitam mediocritatem nouit, atque tenuit.

Ignatius. Ambroſ. Damaſc. Albertus M. S. Antoninus.

De eius porrò Modeſtia in veſtibus, & corporis ornatu illud ſcriptum reliquit Epiphanius Presbyter Conſtantinopolitanus in vita Deiparæ, & ex Epiphanio Nicephorus lib. 2. hiſt. 23. *Veſtimentis*, inquit, *quæ ipſa geſtauit coloris natiui contenta fuit, id quod etiam nunc ſanctum capitis eius velamen oſtendit.* ſic ille; & Cedrenus in compendio, agens de moribus Deiparæ: *Veſtes*, inquit, *amplexans nullo colore tinctas.* quibus conſentit Damaſcenus orat. 1. de Natiu. quem ſupra citauimus, de hoc agens: *Honeſtus*, inquit, *veſtitus mollitiem omnem ac luxum fugiens*, ſic ille.

Epiphan. Presbyt. Conſtantinop. Niceph. Cedrenus. Damaſc.

MORTIFICATIONIS VIRTVS *in Deipara.*

18 AD abſtinentiam, & reliquas, quas commemorauimus Deiparæ virtutes, attendenda videtur mortificatio eximia, qua Deipara ſuum innocentiſſimum corpus rationi minimè repugnans, ſed ſpiritui concors, & obſequentiſſimum; ad Dei tamen gloriam, & vt Chriſti paſſionibus magis communicaret, ieiuniis, vigiliis, variiſque afflictationibus, ex Ambroſio ſupra citato, exercebat: ideoque hæc mortificationis virtus in Deipara per myrrham, amaram illam quidem, ſed odoriferam, & quæ incorruptionem corporibus tribuere ſolet, rectè ſignificatur. quemadmodum S. Antoninus 4 par. tit. 15. c. 17. § 4. animaduertit; Mortificatio enim carni quidem eſt iniucunda, ſed Deo valde grata, alios bono exemplo veluti odoris flagrantia recreat, & ad currendum in odorem huiuſmodi vnguentorum, nimirum ad pietatis opera ſtrenue ſuſcipienda excitat, atque ad peccatorum putredinem à nobis arcendam mirum in modum confert: Myrrha verò, cui Deiparæ Mortificatio comparatur, non qualiſcumque, ſed electa, illa quidem, ac præcipua memoratur Eccleſiaſt. 24 illis verbis: *Quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris.*

Mortificatio Deipara. Ambroſ. S. Antoninus. Eccleſi. 24.

CLEMENTIA DEIPARÆ, EIVS*que manſuetudo.*

19 QVAMVIS Deipara erga ſemetipſam, vt dixi, per mortificationem ſeuera fuerit, erga alios tamen ſuauem, & benignam per clementiam, & manſuetudinem ſe exhibet, de quibus aliqua breuiter perſtringamus. Sanè tẽperantiæ ſicuti virtuti principali ex D. Thoma 2, 2. quæſt. 157. art 3. & 4 adiungitur clementia, quæ ex Seneca lib. 2. de clementia c 3. Eſt quædam animi lenitas ſuperioris in conſtituendis pœnis, & ex eodem ſancto Thoma prouenit ex quadam dulcedine affectus, qua quis ab omni eo, quod alium contriſtare poteſt, abhorret, ideoque maximè accedere videtur ad charitatem, quæ eſt potiſſima virtutum, ita ſanctus Thomas: & hæc quidem virtus Regibus, ac Principibus maximo fuit ſemper ornamento, adeò vt vel ipſi tyranni ſæuitia inſignes, clementiſſimi nomine ſe cohoneſtari affectarint. Hæc porro virtus in beatiſſima Virgine mundi Regina cumulatiſſimè inuenitur, quæ apud Chriſtum pro condonandis, vel minuendis pœnis, quæ iuſtè noſtris ſceleribus debentur, intercedit; de quo pluribus diſſeruimus ſupra capit. 16 vbi de eius miſericordia, & infra cap. 30. vbi eam Aduocatæ munere fungi oſtendemus,

Clementia, ac Manſuetudo. S. Thom. Seneca. Cap. 30.

Prouer. 31

Hinc eſt, quod Prouerb. 31. de Muliere illa forti, qua cap. 4. Deiparam deſcribi diximus, inter alia à Salomone illud prædicatur: *Lex clementiæ in lingua ejus*: & Eccleſia in celebri

Offic. Eccl

illa precatione, cujus initium eſt *Salue Regina*, eam illis verbis reuerenter inuocat: O *clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria*: qua ſuauiſſima inuocatione omnes ad Virginem preces claudendas meritò vir quidam ſanctitate præclarus dicebat. quin etiam ijs quoque, qui erga eandem Virginem impiè ſegreſſerunt, & ad eam confugiunt, veniam legitur impetraſſe. Cujus rei exemplum ſit illud Theophili, qui dæmonis ſuggeſtione eam, ejuſque filium chirographo à ſe conſcripto abnegarat, & per eam miſericordiam obtinuit, de quo ſupra cap. 20. Quare Bernardus ſermone Signum

Bernard.

magnum, agens de Deipara: *Nihil*, inquit, *auſterum in ea, nihil terribile, tota ſuauis eſt, offerens lac, & lanam.* & mox: *Quod ſi (ut verè ſunt) plena magis omnia pietatis, & gratiæ, plena manſuetudinis, & miſericordiæ, quæ ad eam pertinent inueneris, age gratias ei, qui talem tibi mediatricem beniſſima miſeratione prouidit.* ſic Bernardus.

Ariſtotel. *Manſuetudo Mariæ*

Manſuetudinem verò, (quæ ex Ariſtotele octauo Ethicor. cap. 5. & ex D. Thoma loco citato, moderatur iram ſecundùm rectam rationem, & in eundem effectum interdum concurrit cum clementi) in Deipara fuiſſe teſtantur ſanctus Ignatius in Epiſtola ad ſan-

S. Ignatius

ctum Joannem, in qua eam injuriantibus gratam prædicat, & Damaſcenus oratione 1. de

Damaſc.

Natiuitate: *Sermo*, inquit, *ejus jucundus ex leni anima progrediens*: & Bonauentura in ſpeculo

Bonauent.

cap 8. *Maria*, inquit, *manſuetiſſima fuit per lenitatem, patientiſſima contra omnem aduerſitatem. Nam licet Christi paſſio veluti acutiſſimus gladius animam Mariæ per compaſſionem per-*

Luc. 2.

tranſiuit, juxta prophetiam Simeonis: ipſam tamen nec per odium occidit, nec per impatientiam vulnerauit. Maria enim interfectores filij ſui nunquam odiuit, nunquam contra eos impatiens fuit. Nam ſi alij Martyres in ſuo martyrio corporali patientiſſimi fuerunt, quantò magis martyr noſtra Maria, in ſuo martyrio ſpirituali: & infra: O *mira Mariæ patientia, & manſuetudo, quæ non ſolùm patientiſſima fuit, dum coram ipſa filius ejus crucifigeretur, ſed etiam dum ante crucifixionem propter ipſam filius ejus vilipenderetur:*

Marc. 6.

ſicut in Euangelio Marci dicitur: Nonne hic eſt fabri filius, & Mariæ *tubi poſt pauca ſequitur, Et ſcandalizabantur in eo. Reuera faber eſt Chriſtus, ſed qui fabricatus eſt Auroram, & Solem.* hactenus Bonauentura. Quod ſi ex gloſſa in Matth. 5. Mites ſunt, qui malis moribus dominantur: & ex alia gloſſa, Manſuetus eſt, qui

Gloſſa ordinaria.

nec irritat, nec irritatur, nec nocere cogitat: ſatis apparet Deiparam fuiſſe præ omnibus mitiſſimam, quæ perfectum ſui dominium abſque malis moribus, & abſque pugna interiori habebat, & nullis nocere, omnibus autem prodeſſe ſtuduit, nulli verbum aſperum loquuta, quod ex Euangeliorum hiſtoria obſeruauit Bernardus ſermone Signum magnum.

Bernard.

Reliqui enim Sancti non ſine pugna ſuarum paſſionum dominium obtinuere. Quocirca meritò de Deipara canit Eccleſia.

Offic. Ecc.

Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolutos,
Mites fac, & caſtos.

VIRGINITAS DEIPARÆ

Virginitas Deiparæ.

Virginitas quoque Deiparæ illibata, quam ipſa prima omnium voto emiſſo Deo optimo conſecrauit, ea fuit, ut propter ſummam in hac virtute puritatem, atque præſtantiam jure optimo Virgo Virginum appel-

Baſilius.

letur, de qua Baſilius hom. de Chriſti generatione: *Nulla*, inquit, *puritate par Mariæ virginitas inter homines ad effectum Sancti ſpiritus excipiendum eſt reperta, quo in eam ſuperueniente vera Dei genitrix eſt effecta.* Et Ambroſius libr.

Ambroſ.

1. de Virginibus inter virginitatis laudes, & hanc recenſet, quæ ad Deiparæ virginitatem ſpectat: *Hæc*, inquit, *nubes, aſtra, Angelos, ſyderaq; tranſgrediens, Verbum Dei in ſinu Patris inuenit, & toto hauſit pectore.* ſic Ambroſius. *Deum enim*, inquit Bernardus homil. 2. ſuper miſſus eſt. *hujuſmodi decebat Natiuitas, quæ non niſi de Virgine naſceretur: talis & congruebat Virgini partus, ut non pareret, niſi Deum. Et gaudia matris habens cum virginitatis honore, nec primã ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem.* *Atque ita in Deipara virginitas* (ut verbis utar Bern. ſer. ſignũ magnum) *ex fœcunditate & ex virginitate fœcũditas mutuis ſeſe radijs illuſtrare hæc duo ſydera videntur.* Quinimo Deipara nõ tantùm hominibus, ſed ipſis etiã Angelis virginitate præcellit, quod c. 32. ubi de ejus virginitate copioſè agitur, oſtendemus. Illud addam

Cap. 32.

 ex Bo-